

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
BROJ: 128 0 P 040462 24 GŽ
Novi Travnik, 30.09.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Aida Pezer-Alić, kao predsjednica vijeća, Denis Trifković i Alma Islamović, kao članovi vijeća u pravnoj stvari tužioca R. S. iz J., ulica ..., zastupan po punomoćniku Davidović V. Svetozaru, advokatu iz Banja Luke, protiv tuženog J. V. iz J., ..., zastupan po punomoćniku Gekić Midhatu, advokatu iz Gornjeg Vakufa-Uskoplja, radi utvrđenja jačeg prava na posjed, vrijednost spora 3.000,00 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Jajcu broj: 128 0 P 040462 23 P od 26.08.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 30.09.2025. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba tuženog se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Jajcu broj: 128 0 P 040462 23 P od 26.08.2024. godine.

Obrazloženje

Pobijanom prvostepenom presudom odlučeno je:

Utvrđuje se da tužiocu pripada jače pravo na posjed dijela parcele označene kao k.č.1737/2 upisana u posjedovni list 1066 k.o. ... I, i to na dijelu te parcele u površini od 39 m² koja površina je nastala izgradnjom betonskog zida i zauzeta od strane tuženog, a koja površina od 39 m² se nalazi sa istočne strane betonskog zida, koji dio je prikazan na nalazu i skici lica mjesta vještaka geometra Ruže Pilić od 22.11.2023. godine i koji nalaz i skica su sastavni dio ove presude, a koji dio zemljišta se graniči sa parcelom tuženog označena kao k.č.195/2, te slijedom toga tuženi je dužan skinuti betonski zid kojim je fizičkim putem podijelio parcelu označenu kao k.č.1737/2, koji dio zida prema nalazu vještaka je dužine 3,7 m, površine 0,7 m² i u skladu sa nalazom vještaka prostire se od tačaka 1 i 2 do tačaka 3 i 4 skice vještaka geometra, na kojoj skici su prikazani gabariti površine od 39 m² i iznose 3,7 m na mjestu zida, suprotno od toga, dužine 6,3 m, a sa strana dužine 8,7 i 11 m, te dio zemljišta na kom se zid nalazi dovesti u prvobitno stanje i taj dio zemljišta od 39 m² vratiti u posjed tužiocu, te se tuženi mora ubuduće uzdržavati od bilo kakvih radnji kojim bi ometao tužioca u posjedu gornje parcele, u roku od 30 dana (stav I.izreke).

Tuženi je dužan naknaditi tužiocu troškove parničnog postupka u iznosu od 3.474,80 KM, u roku od 30 dana (stav II.izreke).

Protiv ove presude žalbu je blagovremeno izjavio tuženi zbog povrede odredba parničnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava, kao i zbog odluke o troškovima postupka, sa prijedlogom da ovaj sud usvoji žalbu i da preinači pobijanu presudu na način da tužbeni zahtjev tužioca odbije u cjelosti kao neosnovan i obaveže tužioca da tuženom nadoknadi troškove postupka opredijeljene troškovnikom ili da pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Odgovor na žalbu nije dostavljen.

Nakon što je ispitao osporenu presudu u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH (Službene novine Federacije BiH broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je odlučio kao u izreci odluke iz slijedećih razloga:

Žalba nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužioca za utvrđenje da tužiocu pripada jače pravo na posjed sporne nekretnine opisane u izreci pobijane presude, uz obavezu na predaju iste u posjed tužiocu i vraćanje u prvobitno stanje prije izgradnje betonskog zida.

Nije osnovan prigovor povrede odredaba parničnog postupka, a kroz navode žalbe da izvedeni dokazi nisu cijenjeni od strane prvostepenog suda na način propisan odredbom člana 8. Zakona o parničnom postupku. Suprotno navodima žalbi prvostepeni sud je pravilno, primjenjujući odredbu člana 8. Zakona o parničnom postupku, savjesno i brižljivo cijenio svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno, te na osnovu slobodne ocjene dokaza, koja u konkretnom slučaju nije bila arbitrarna, odlučio koje će činjenice uzeti kao dokazane, a obrazloženje pobijane presude, potvrđuje da u istoj su dati razlozi o tome zašto je odlučeno kao u izreci presude. Nema pravnog uporišta ni prigovor da pobijana presuda ne sadrži razloge na kojima je zasnovana i da je nerazumljiva i kontradiktorna.

Naprotiv, po ocjeni ovog suda obrazloženje prvostepene presude sadrži sve elemente predviđene članom 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku i nije u suprotnosti sa sadržajem iz spisa i izvedenim dokazima. Prema tome nije ostvaren prigovor povrede odredaba postupka iz člana 209. Zakona o parničnom postupku.

Članom 131. stav 1. Zakona o stvarnim pravima FBiH propisano je da savjesni posjednik individualno određene stvari, koji je tu stvar stekao na osnovu podobnom za sticanje prava vlasništva i na zakonit način (pretpostavljeni vlasnik) ima pravo da zahtijeva povrat stvari i od savjesnog posjednika kod kojeg se ta stvar nalazi bez pravnog osnova ili po slabijem pravnom osnovu, dok je odredbom stava 3. propisano da pretpostavljeni vlasnik treba da dokaže

činjenice na osnovu kojih se pretpostavlja njegovo vlasništvo, kao i da je stvar koju zahtijeva u posjedu tuženog.

Tužilac je podnio vindikacionu publicijansku tužbu protiv tuženog, dakle tužbu po osnovu jačeg prava na posjed. Takvom tužbom tužilac je morao dokazati da je njegov posjed sporne parcele bio kvalifikovani posjed, da je posjed tuženog pravno slabiji, a njegov pravno jači, da se sporna parcela nalazi u posjedu tuženog i da je ta sporna površina identična sa površinom koju je on ranije posjedovao.

Prvostepeni sud je potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje i na isto pravilno primijenio materijalno pravo, a da pri tome nije povrijedio odredbe parničnog postupka, donoseći presudu koja se pobija žalбом. Za takvu odluku prvostepeni sud je dao valjane i pravilne razloge koje prihvata i ovaj sud, jer dati razlozi imaju činjeničnu i pravnu osnovu u izvedenim dokazima, a isti nisu dovedeni u sumnju žalbenim navodima.

Tužilac je u ovom sporu dokazao zakonitost svog posjeda – pravni osnov – titulus da je posjed na spornom zemljištu stekao na osnovu odluke državnog organa, tj. Rješenja Općinskog vijeća Općine Jajce broj: 03-30-2236/02 od 15.04.2004. godine, a istovremeno to znači da je posjed istinit jer je stečen na dopušten i pravilan način, tj. isto zemljište mu je dodjeljeno od strane Općine Jajce, a za isto zemljište je platio cijenu, odnosno naknadu, a da je tuženi izgradio betonski zid na spornoj nekretnini, te da bez valjanog pravnog osnova drži u posjedu dio sporne nekretnine u površini od 39 m². Dakle, u ovom postupku tužilac je dokazao pravni osnov sticanja nekretnine (rješenje Općine Jajce), koji je evidentiran kao posjednik predmetnih nekretnina u katastru, dok tuženi s druge strane nema nikakav pravni osnov za stjecanje vlasništva niti za držanje u posjedu predmetne nekretnine.

U svom nalazu i mišljenju vještak geodetske struke je utvrdio da je betonski zid izgrađen većim dijelom na k.č.1737/2 čija je ukupna površina 110 m², u dužini od 3,7 m, širine 019 m i u površini od 0,7 m², te da je izgrađeni zid presjekao k.č.1737/2 na dva dijela, da je istočni dio predmetne od zida iznosi 39 m². Nadalje je utvrdio da nekretnina koja je predmet ovog parničnog postupka, nije bila predmet ranijeg parničnog postupka koji se vodio između istih parničnih stranaka, samo u obrnutim ulogama. Da je predmet ranijeg parničnog postupka bila nekretnina označena kao k.č.195, da je ista cijepana na dva dijela i to k.č.195/1 i 195/2, da je cijepanjem k.č.195 formirana površina od 114 m². Formirana k.č.195/2 u površini od 114 m² je u ranije okončanom parničnom postupku predana u posjed tuženom, a što je označena na skici nalaza i mišljenja vještaka žutom bojom, te se sporna nekretnina iz ranijeg postupka nalazi iznad sporne nekretnine iz ovog postupka koja je označena crvenom bojom. Vještak je utvrdio identitet predmetne sporne površine, tako da je utvrđeno da je površina od 39 m² pripadajući dio k.č.1737/2 koja je upisana u posjedovni list tužioca i koju je stekao dodjelom zemljišta na osnovu Rješenja Općinskog

vijeća Općine Jajce. Prvostepeni sud je istom poklonio vjeru s obzirom da je isti sačinjen objektivno i stručno i u skladu sa pravilima struke, pa ga kao takvog prihvata i ovaj sud,

Stoga je, suprotno navodima žalbe, prvostepeni sud pravilno utvrdio činjenično stanje i na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primjenio odredbu člana 131. stav 1. Zakona o stvarnim pravima FBiH kada je usvojio tužbeni zahtjev tužioca, jer je nekretnine stekao na zakonit način i po jačem pravnom osnovu od tuženog.

Neosnovani su žalbeni navodi da je u ranijem parničnom postupku koji je pravosnažno okončan ista nekretnina bila predmet predaje u posjed tuženom, te da se slijedom toga u konkretnom radi o presuđenoj stvari (res iudicata). Ovo iz razloga što je prvostepeni sud vještačenjem po vještaku geodetske struke, utvrdio da sporna nekretnina nije bila predmet ranijeg parničnog postupka, niti je pravosnažnom presudom ista nekretnina predana u posjed tuženom. Predmet spora ranijeg postupka je bio dio nekretnine označene kao k.č.195 u površini od 114 m², te je taj dio površine odcijepljen i formiran k.č.195/2 od nekretnine tužioca, te predan u posjed tuženom i upisan u njegov posjedovni list 906 k.o. ...

Neosnovani su žalbeni navodi da je Rješenje Općinskog vijeća Općine Jajce broj: 03-30-2236/02 od 15.04.2004. godine kojim je dodjeljeno zemljište tužiocu u površini od 110 m² nezakonito i da isto rješenje nije moglo biti provedeno u katastru. Ovo iz razloga što se radi o upravnom aktu koji je pravosnažan i konačan, slijedom čega prvostepeni sud nije ovlašten da u parničnom postupku ispituje zakonitost pravosnažnog upravnog akta.

Žalbom se pobija i odluka suda o troškovima postupka bez da je ukazano u čemu se ta povreda ogleda, odnosno koju odredbu zakona prvostepeni sud nije primjenio ili je pak pogrešno primjenio i kako je to uticalo na zakonitost odluke o troškovima postupka, zbog čega ovaj sud nije mogao preispitati pravilnost pobijane presude sa aspekta tog žalbenog razloga.

Uz žalbu su, pored dokaza koji su predlagani u prvostepenom postupku, dostavljeni i novi dokazi iz kojih proizlazi da su mogli biti predloženi do okončanja glavne rasprave, jer datiraju prije održavanja ročišta za glavnu raspravu. Stoga nisu ispunjene pretpostavke propisane članom 207. stav 1. Zakona o parničnom postupku.

Ostale žalbene navode ovaj sud nije cjenio jer isti nisu od odlučnog značaja za pravilnost i zakonitost prvostepene presude shodno odredbi iz člana 231. Zakona o parničnom postupku.

Kako ne stoje žalbeni razlozi a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, temeljem odredbi 226. Zakona o parničnom postupku, žalbu je valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu presudu.

Predsjednica vijeća

Aida Pezer-Alić